

Nygdal Sogns Berettigelse til at nyde godt af Legatet blev der fra denne Side anført:

at det er stiftet „til Minde om de lykkelige Dage, Testatrix og hendes afdøde Mand har levet i dette Sogn“. Testatrix og hendes Mand eiede og boede imidlertid paa Hovedgaarden Odden, der er beliggende i Nygdal Sogn,

at de i Testamentet omtalte 5 Td. Rug og 5 Td. Byg til Sognets Fattige saavel i Fru Ubbes levende Live, som efterat Testamentet var traadt i Kraft, af de indsatte Rentenyderster bleve uddelte til Fattige saavel af Nygdal som af Bjergby Sogn, hvad der kan konstateres af Fortegneller i Sognets Kirkebøger,

at Fru Ubbes Testamente er affattet ikke i Jylland, men efter hendes Frasklytning fra Odden under hendes Sygdom og umiddelbart før hendes Død i Kjøbenhavn af med de totale Forhold og Stedbetegneller ubekendte Personligheder, samt

at „Bjergby Sogn“ i Testamentet meget vel kan tænkes benyttet som ensbetydende med Bjergby Pastorat, altsaa omfattende begge Sogne.

Efter resultatløse Forhandlinger mellem Sog- nene blev den af Stiftsøvrigheden foreslaaede Fun- dats for Legatet under 16de December 1869 aller- høist konfirmeret gennem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet som et Legat til Fordel for de Fattige i Bjergby Sogn. Det fortjener imid- lertid her at bemærkes, at den daværende Gene- ralprocurør, hvis Erklæring over Sagen var bleven indhentet forinden Konfirmationens Meddelelse, udtalte, at der vel ikke ved Konfirmationen paa Fundatsen burde foretages nogen Forandring i Testamentets tydelige og klare Ord, hvorimod det maatte være overladt til Nygdal Sogn at gjøre sin formentlige Ret efter Testamentet gjældende, hvori Konfirmationen paa Fundatsen ikke vilde være Sagnet til Hinder.

Efterat det ommeldte Spørgsmaal om Be- rettigelsen til Andel i Legatet siden Fundatsens Konfirmation har været en stadig Gjenstand for Forhandlinger mellem de 2 Sogne, er man nu i Nygdal Sogn kommen til det Resultat, at man vil søge en Afgjørelse af Spørgsmaalet ved Dom- stolene, og samtlige Sognets Hartkornseiere have i den Anledning forenet sig om at søge Sagen gennemført.

Der møder imidlertid her den Banskuelighed, at Nygdal Sogn ikke udgjør nogen selvstændig Kommune men ifkun en Del af den samlede Bjergby-Nygdal Kommune og som Følge heraf savner et Organ, der under den paatænkte Rets- fag mod Legatets Bestyrelse kan gjøre sig til Talsmand for Nygdal Sogns særlige Interesser paa dette Punkt ligeoverfor Bjergby Sogn, Interesser, som den samlede Kommunes Sogne- raad — henset til, at sammes Majoritet repræ- senterer sidstnævnte Sogn — dels ikke er villig

til, dels ikke — selv ikke under Forudsætning af, at Nygdal Sogn var fylldigt repræsenteret i Forsamlingen — kunde anses som kaldet til at hævde.

Den saaledes paapegede Mangel have Nyg- dal Sogns Hartkornseiere henvendt sig til Justits- ministeriet med Anmodning om at søge afhjulpen, idet Andragerne i dette Niemed have anholdt om, at der maaske blive givet de paagjældende tvende Sogne juridisk Selvstændighed til for denne Sags Bedkommende at vælge en Repræsentant til at reise og modtage Sogsmaal i det opstaaede Strids- spørgsmaal om Forskjaelsen og Fortolkningen af Fru Ubbes Testamente, eller ialfald, at der ved Justitsministeriets Foranstaltning beskikkes en god Mand for hvert Sogn til at reise eller modtage Sogsmaal paa sit Sogns Begne.

Da imidlertid en Foranstaltning af den først- nævnte Art maatte betragtes som liggende udenfor Justitsministeriets Omraade, henvendte man sig, idet man gik ud fra, at Spørgsmaalet om, mod hvem Sogsmaalet skulde anlægges, ikke krævede særegne Foranstaltninger, til Indenrigsministeriet med Henstilling, om dette maatte se sig istand til at bevirke, at der for det paagjældende Anliggendes Bedkommende gaves Nygdal Sogn en saadan selvstændig Stilling, at et med Befoielse til at optræde som Sagsøger udrustet Organ for Bære- tagelsen af dette Sogns særlige Interesse paa det nævnte Punkt overfor Bjergby Sogn derved blev tilveiebragt, samt i bekræftende Fald at foretage de i saa Henseende fornødne Skridt. I Gjenvar paa denne Henvendelse har Indenrigsministeriet imidlertid meddelt, at dette Ministerium savner Hjemmel til at træffe nogen Foranstaltning i den anførte Henseende.

Under disse Omstændigheder formaar Ju- stitsministeriet ikke at indse, at der aabner sig nogen anden Vej til at forhjælpe Andragerne til at se det omskidte Spørgsmaal gjort til Gjen- stand for Domstolens Prævelse end ved, at der beskikkes et Forsvar for bemeldte Annerfogn med den fornødne Bemyndigelse til paa Sognets Begne at reise en saadan Retsfag. Et saadant Skridt frembyder sig ganske vist som noget usæd- vanligt, men finder formentlig sin fulde Beret- tigelse i Hensynet til, at Sagen, der efter det an- førte ikke savner Udfigt til at naa et for Nygdal Sogn gunstigt Resultat, dreier sig om for Sagnet at erholde Andel i en aarlig Legatnydelse af ikke mindre end ca. 2,000 Kr. aarlig.

Justitsministeriet har imidlertid med Jøie troet at kunne være Tvivl om, hvorvidt Admini- strationen har det i sin Magt at foretage et Skridt som det tilfjggede, og man har i Betragtning heraf udarbejdet det foranstaaende Lovforslag, der gaar ud paa at tildele Justitsministeriet den fornødne Bemyndigelse i den anførte Henseende.